

המחליקות בלילה

אחד הענפים הסוערים ביותר בארץ. היהלומן העשיר היה בן 52, לפני שלוש שנים, כאשר החליט לאמץ לחיקו את המזכירה בת ה-24. מובן שתוך שבועיים ידעה כל הבורסה שהשובב הפך את מזכירתו לפילגשו. לא היה בזה חידוש, כי כזה היה מינהגו עם כל מזכירותיו. מובן שהוא

רבקה גורן

לא נהג להסתיר את יחסיו, אלא להיפך — התפאר ביפהפיות שכספו מסוגל למשוך אליהן. אלא שמזכירה זו התגלתה כשונה. את האחרות עניינו הבילויים, הסיסות, הטיפות לבלגיה ולבירות אחרות, החופשות בסבריה, המשכורת השמנה. את זו — עניינו פתאום העסקים. תוך שנה למדה את יסודות המקצוע, כשהיא מבלה שעות ארוכות במלגסה של הבוס. בפעם הראשונה כשביקשה מהבוס רשות למכור לבדה כמות יהלומים, חשב זה שהיא מתלוצצת. הוא הופתע לגלות שלא. אם לצטט את דיווחו בפני עמיתיו: „הנבלה הקטנה הזאת לא רצתה לתת לי, עד שאני לא אסכים.“ היה זה נשק יעיל. הוא הסכים והופתע לטובה. הנבלה הקטנה התגלתה כבעלת עין חדה, חוש זימון מצויין, והבנה פסיכולוגית עמוקה לנפש היריב. בי קיצור — סוחרת יהלומים שנונה. בשנת 1969, היא ביצעה בעצמה ארבעים אחוז ממחזור המכירות של הבוס, כפי שהורה בעצמו.

א. ראש הערים מאבדת המזכירה הפיגור, אשר טעמה את טעם העוצמה, כל חוש'מידה. היא משתכרת, הופכת לרודפת בצע, ומגלה את המחשבה המפתה: למה לא להתרחב לאלה — בלי הבוס — או אף נגדו? למה לא להיכנס לתחומים אחרים? היא מכירה את הבוס שלה, יודעת שלא יסכים לדברים מסוימים לעולם. היא מחליטה לצפצף, ליצור התקשרות חדשה. לפעמים מתחת לאפו. שבע שנים תמימות היתה רבקה גורן סתם מזכירה אלמונית. ואז, יום אחד, היא פרוצה מאלמוניותה לכותרות העיתונים. שלא ברצונה. לגמרי שלא ברצונה. היה זה כאשר התפוצצה שערוריית ניוף חצי מיליון ל"ה, עליה נשפט לשבע שנות מאסר, איש-העסקים מאיר סימון, ושבעק

קלוש ביחסיהם. הבוס והפילגש הפכו ל שני שותפים עסקיים.

תחום המיזוג הממלכתי, הציבורי והמפלגתי, מדבר הכוח, העוצמה להציג ביר החלטות, להרחיק או לקרב אנשים, לשחק את תפקיד האל הכליכול. משום כך, זהו התחום בו יכולה להתגדר מזכירת-פילגשו של הפקיד הבכיר: בכוח שבידה, הנובע מכוח הבוס-המאבד, בעולם העסקים, קיים מימד אחר לכוח: הכסף. כאן באה המזכירה-הפילגש על כן פוקה, כאשר היא הופכת לשותף-מעמד עם הבוס, נוטלת חלק, לציוד, במיזוג-העסקים המשבר: מחזיקה בארגון הוהב, מגלגלת מיליונים, מתגלה לעיתים כשנונה לא פחות מהבוס.

אנשי עסקים רבים מאפשרים למזכירות-הפילגשיהם יד חופשית למדי בתחומים מסוימים של ניהול עסקיהם. איש כמעט אינו יודע אם מכתב חתום בידי המזכירה הוא פרי יוזמתה או יוזמת הבוס. כדי להגיע לעמדה זו, זקוקה המזכירה לשניים: לאמון מלא מצד הבוס — אמון אינטימי, טוטאלי, הנובע, בדרך הטבע, גם מקירבה מינית — ולהוכחה כישרונה כי אשת-עסקים מוצלחת. שום איש-עסקים ישראלי, אפילו יהיה מסורף אחרי מזכירתו במיטה, לא יהיה די מסורף להרשות לה לגרום לו להפסידים, גם לסירוף יש גבול.

ב. משרדו של מנהל מופעל המתכת הגדול, בצפון הארץ, התמונה איננה ברורה כל כך כמו במשרדו של הקבלן הנודע.

גם שם, אין זה כלל סוד שהמזכירה הפרטית היא גם פילגשו של הבוס. בקרב הקיבוצניקים פשוטה-ההליכות, המאיישים את המשרות במשרד המרכזי של המפעל, בעל הסניפים ברחבי הארץ, בולטת הצעירה היפהפיה, העירונית, המלוקת והמסופחת, בזוהרה על הרקע הכללי. היא והבוס גם אינם מנסים להסתיר את יחסיהם, מופי עים בחופשיות יחד בכל מקום. אשתו של הבוס יודעת על כך — ומשלימה.

מה שלא רבים יודעים, זו מידת שליטתה של המזכירה — צעירה בוגרת-גימנסיה בלבד, בת 25 — בניהול עסק שמחזורו השנתי מסתכם בכ-50 מיליון ל"ה. הם אינם יכולים לדעת, כי ההחלטה, לפני כחצי שנה, לדחות את תאריך היתחלה של קריית-החדש — נתקבלה בעצם על-ידי המזכירה. היא שיכנעה בכך את הבוס. היא שיכנעה את מייצגת-המנהל לים.

במקרה זה, התגלה שיפוטת נכון. בהחלטת אחרת למשל, גרמה נזק עצום למפעל.

היה זה כאשר החליטה, על דעת עצמה, להכניס את איחוריהם של העובדים כמדד לקידום בשכרם. המכתב שהוציאה בנידון לא גרם אמנם לשביתה של ממש, אולם שיבש את יחסיה-העבודה במפעל למשך שבועות ארוכים. עובדי המשרד הראשי גם לא יכולים לדעת, כי היתה זו ידה שבחשה בקדירה, גרמה להחלטת המנכ"ל להקים את המפעל החדש של הקונצרן בשותפות של 50 אחוז עם הון פרטי, במקום עם חברה השייכת להסתדרות. הבוס אמנם נימק זאת, והצליח לשכנע, בסיעונים של התחרות ויעילות.

האינטרס של המזכירה: כאשר תצליח, בבוא היום, לשכנע את מאהבה להתגרש מאשתו, ולעזוב את המשק שבו הוא חבר, ימצא לעצמו כסא של מנהל מן המוכן במשק הפרטי.

ב. יוב. עסקי היהלומים בישראל רדו מים למדי. אולם עד לפני שנה, היה זה

לאחר שהיתה לפילגשו, הפך אתה גם למזכירתו הפרטית. ואז התחיל העסק. לאט, אבל בצורה עקבית, התחילה האל-מנה הטריוויה למדי, והפילגש הטריוויה למדי, והמזכירה הטריוויה למדי — להשתלט.

ב. קרב אותה המכירים רק את שמו, נחשב הקבלן הירושלמי המצליח לקבלן מצליח. בקרב אלה המכירים אותו אישית, הפך הקבלן המצליח כבר מזמן לבדיחה.

זאת רחל המרחלת

קודם, רק על המשרד. העובדים ידעו כמו בן על יחסיה עם הבוס — שהתגאה בנעוריו המתחדשים — ולא חלמו להסתכסך איתה. מה גם, שהיתה זו השתלטות טבעית: היא נתגלתה כאשת-עסקים מצוינת, מבינה

כי אלה המכירים אותו אישית, יודעים את הסוד — שמאות לקוחותיו אינם יודעים אותו: שהקבלן המצליח כבר מזמן איננו הבוס של עסקיו.

החלוש של הבוס: המז'פילגש המושלמת

עניין, והעובדים נטו לקבל את סמכותה ללא התנגדות.

את העסקים מנהלת מזכירתו המוכשרת. היא המצביעה על אתרי-בנייה חדשים, היא הסוחרת במיגרסים, היא המקימה את ה בניינים. היא שולחת את הקבלן המצליח לסוג הפעילות היחיד שנותר בידי: מכירת ה דירות לקונים.

ה. רומן הרוח — שהיום כבר איננו לוהט כלל — התחיל לפני חמש שנים.

הקבלן הידוע שימש רק חזית — למעשה, ניהלה פילגשו את העסק

נותן לה יותר ויותר חופש-פעולה. במגרי רתה, היא מחזיקה תמיד פנקס צ'קים ריי קים חתומים על-ידי הבוס, שולטת באמי צעותו בתקציב המיליונים הענק של העסק המכניס.

מזכירתו של הקבלן היתה אז אלמנה הטריוויה של קבלן ירושלמי אחר, שנפטר זמן קצר לפני כן. הקבלן המצליח, מתוך רחמים על האלמנה, שבעלה השאיר אחריו יותר חובות מאשר רכוש, נתן לה גיב בתור פקידה קטנה במשרדו הסואן. היא לא היתה צעירה במיוחד — 34 — לא יפה במיוחד — לא שום דבר במיוחד. למרות זאת — אולי בגלל זאת — התאהב בה הקבלן המצליח.